17

Zpravodaj ohz

číslo 17/leden 2006

ochrana zvířat • veganství • aktivismus / www.ohz.cz

ohz vs PRAGAAGRO 2005

Kristýnka umřela

Prodej vánočních psů

Recepty

Informační časopis organizace ohz - ochránci hospodářských zvířat

19.4.2004: První setkání ohz a Kristýnky, s několik měsíců neošetřovanými kopýtky, na ekologické farmě Žítková.

Byla to jen zavšivená a chlupatá hromada kostí. Ještě dnes se divíme proč byla připoutaná tak obrovským řetězem.

Více než rok byla Kristýnka v Topolanech u Vyškova v útulku „Zachraňte koně“.

Ať se nám to líbí nebo ne, pro spoustu lidí se stala symbolem toho, že jsou věci, které můžeme změnit k lepšímu.

Poslední léto svého života byla Kristýnka na farmě u našich přátel. Myslím, že to bylo krásné léto.

Nezapomeňte, prosím, že Kristýnka, tak jak je nádherná, je jen jednou z mnoha, kdo potřebují pomoc.

© ohz.cz

Kristýnka umřela

Už minulou zimu jsme měli/y o Kristýnku strach. Život jako by ji přestal bavit. Většinou ležela a koukala. V květnu 2005 jsme ji převezli/y z útulku v Topolanech u Vyškova do nového domova v severních Čechách. Manželé Findovi ji od nás převzali/y do své péče. Začali/y jí dávat do pořádku zuby, kopýtka i dolámanou psychiku. Když jsem se na Kristýnku přijel podívat v září 2005, takřka mi vyrazilo dech, jak za těch pár měsíců u Findových rozkvetla. 23.1.2006 po 4té hodině ranní Kristýnka umřela.

(MK)

Už pár dní jenom ležela a naděje, že bude žít a příští léto se zase povalovat v trávě, se pomalu hroutila. Manželé Findovi jí dávali/y láhve s umělou výživou, naháněli/y veterináře, ale nic nepomohlo.

Ukázalo se, že jsme se zmýlili/y v odhadu Kristýnčina věku. Nebylo jí 15–17 let, ale spíše mezi 25.–30. lety. Je to zase jen odhad, protože nevíme, kolik let jí přidaly podmínky v Žítkové.

Kristýnka umřela, protože jí selhaly základní životní funkce. Játra neodváděla jedy z organismu, Kristýnka byla většinou ve spánku, jen občas se probrala. Asi se jí zdálo, že běhá někde po louce, protože jak tak ležela v konírně, pod dekou a slzami svých přátel, prostě klusala.

Dokázali/y jsme jí dát skoro dva roky života. Měla co jíst, mohla se válet na sluníčku, měla přátele. Někdo se rval o její život a plakal, když odcházela. Miliardy ostatních zvířat v područí člověka nic podobného nepotká. Kristýnčin život byl bolavý happyend, život většiny ostatních zvířat je jen bolavý. Jejich bolesti a umírání míjí většina lidí bez povšimnutí.

Opravdu nevím, jestli se svět někdy pohne natolik k lepšímu, že vynechá alespoň zbytečné trápení a zbytečné zabíjení. Možná jsme schopni a schopné dosáhnout svou energií jen, aby nebylo ještě hůře.

Děkujeme všem, kdo nám pomáhali/y s Kristýnkou, Kazanem a Danem (protože nejenom Kristýnku se nám ze Žítkové podařilo zachránit, viz *Zpravodaj ohz 13/2004*) i s ostatními zvířaty.

© ohz.cz

Milí příznivci a milé příznivkyně ohz,

tohle číslo bude kvůli úmrtí Kristýnky pro mnohé jistě ještě smutnější než obvykle. Neznamená to přehlížení bolesti ostatních zvířat, jen díky osobnímu kontaktu je taková smrt také jaksi osobnější. Bohužel je i tohle součástí naší práce.

Poměrně dost jsme se v tomto čísle Zpravodaje věnovali/y kaprům, obětem zbytečné a kruté vánoční tradice. Společně se *Svobodou zvířat* a *Českou vegetariánskou společností* jsme uspořádali/y „Prodej vánočních psů". Chtěli/y jsme konfrontovat zděšení mnoha lidí nad tím, jakým způsobem se zachází se psy a kočkami v některých asijských zemích s jejich vlastní bezohledností ke kaprům a s tím, s jakým klidem přehlížejí onen vánoční pouliční masakr. Jak píše Helmut F. Kaplan: *„Ryby jsou ve více ohledech největšími oběťmi lidské bezmyšlenkovitosti a sprostoty."*

Výjimečnou akcí byla i návštěva výstavy PRAGAAGRO 2005 a její narušení. Měli/y bychom si zvyknout na přímé konfrontace a nestřílet jen do vzduchu. Dobrým příkladem je právě tato akce a samozřejmě i akce ve Vítějevsi.

V tomto čísle si také můžete přečíst, jak se mají některá další zvířata zachráněná ohz. Děkujeme Vám za podporu.

Genderová lingvistika (GL): Ve svých textech používám GL. Důvod je jednoduchý. Slovy se vyjadřujeme, ptáme se a odpovídáme. Způsob, jak se vyjadřujeme zpětně působí i na naše myšlení. Já jako feminista, tedy ten, kdo si uvědomil chybu ve vztahu mezi rozdílnými pohlavími a nechce ji akceptovat jako nezbytnou, jsem přijal GL jako součást svého projevu. GL je ve svých počátcích, ty jsou trochu krkolomné a projevuje se to i v horší čtivosti, ale její význam přesahuje tento problém. Odhaluje a snaží se napravit jazykovou asymetrii a nekorektnost vůči jednomu z pohlaví. Uvědomíte-li si sílu jazyka, pochopíte jak je to důležité. Pro ženy i muže. Feminismus totiž není otázka ženská, ale lidská. Více na: *http://www.genderonline.cz/*

Za redakci ohz Michal Kolesár

S Vaší pomocí jsme silnější

Staňte se členem/členkou ohz. Členství zahrnuje zasílání Zpravodaje ohz, informačních materiálů a informací o práci ohz. Vzniká zaplacením členského příspěvku minimálně 300 Kč na kalendářní rok (můžete-li přispět více, umožníte nám větší rozsah našich aktivit). K přihlášení můžete použít i formulář na internetových stránkách www.ohz.cz (členství vzniká až po zaplacení příspěvku). Členové a členky si mohou zažádat o zaslání až pěti dalších výtisků aktuálního čísla pro další šíření. U nových členů platí členský příspěvek zaplacený během posledních tří měsíců v kalendářním roce již i na nový kalendářní rok. Do kolonky "zpráva pro příjemce" nezapomeňte uvést jméno a adresu, jako v.s. uveďte č. ***111****.*

Zpravodaj si můžete také předplatit za 150 Kč na jeden kalendářní rok. V ceně je zahrnuto zaslání tří výtisků Zpravodaje ročně + s prvním Zpravodajem dostanete také několik čísel starších. Do kolonky "zpráva pro příjemce" nezapomeňte uvést jméno a adresu, jako v.s. uveďte č. ***222****.*

POKYNY PRO PLATBU: členství a předplatné vzniká poukázáním příslušné částky bankovním převodem na číslo účtu ***188 640 615/ 0300****. Důležité: do "zprávy pro příjemce" uveďte Vaše jméno a adresu. O platbě nás informujte e-mailem, případně potvrzení o zaplacení členského příspěvku nebo předplatného pošlete na adresu ohz. Jako v.s. uveďte pro členský příspěvek č.* ***111****, pro předplatné č.* ***222****.*

.....

Naší práci pomůžete také trvalým příkazem k úhradě nebo inkasu v libovolné částce. S pravidelným finančním příjmem jsme připraveni na nečekané situace a můžeme okamžitě reagovat. I jednorázový finanční dar je pro nás pomocí a pro vás aktivní ochranou zvířat. Do kolonky "zpráva pro příjemce" nezapomeňte uvést jméno a adresu, jako v.s. uveďte č. ***333****. Číslo bankovního účtu:* ***188 640 615/0300****.*

Veškeré poskytnuté finanční dary lze použít pro odpis daní. Vyžádejte si od nás potvrzení.

*JAKOUKOLI ÚHRADU LZE PROVÉST TAKÉ PROSTŘEDNICTVÍM POŠTOVNÍ POUKÁZKY A. Do kolonky Zpráva pro příjemce uvádějte symboly uvedené výše (****111, 222, 333****). Pokud použijete poštovní poukázku A, o platbě nás již informovat nemusíte.*

Obsah:

Kristýnka umřela..... 2
Editorial..... 4
Vypuštění zvířat z kožešinové farmy ve Vítějevsi..... 5
Prodej vánočních psů..... 6
Vánoce a kapr: pohodový masakr..... 8
Jak se mění koně na těle i na duši..... 9
Zastavte vegetariánství veganstvím..... 10
Holky z Černuce..... 11
Káča..... 11
ohz vs PRAGAAGRO 2005..... 12
Krásný podzimní den plný slunce..... 13
Belgické modrobílé..... 14
Helmut F. Kaplan: Plody mají práva..... 15
PRASE domácí..... 16
Beneficiční CD - kompilace pro ohz..... 17
Aktivity..... 18
Zimní setkání členů a přátel ohz..... 19
Listárna..... 20
KOKO – chuť žít..... 22
Původní film ohz „Zvířata nejsou zboží"..... 22
Veganské recepty..... 23

Kontakt:

ohz
P.O. BOX 176
796 01 Prostějov

url: *www.ohz.cz*
e-mail: *ohz@ohz.cz*
kontakt pro média: *mluvci@ohz.cz*

Bankovní spojení:
188 640 615 - 0300

Michal Kolesár: prezident ohz
Marcela Frei: viceprezidentka ohz
Peter Beck: člen předsednictva ohz

Impresum

Zpravodaj ohz vychází třikrát ročně (leden, květen, září).

Náklad: 1500 ks

Redakce:
Michal Kolesár (MK), Marcela Frei (MF)

Externí spolupráce na tomto čísle:
Roman Rozumek (RR), Eva Michálková (EM), Markéta Jelínková (MJ), Zuzka Salčáková (ZS), Eva Linhartová (EL), David Rosskohl (DR), Jana Lébová (JL)

Layout, grafika a sazba:
Michal Kolesár

Pokud není uvedeno jinak, © všech fotografií a textů ohz.

Šíření článků ve Zpravodaji nebo jejich částí povoleno pouze s písemným svolením redakce ohz.

Vypuštění zvířat z kožešinové farmy ve Vítějevsi

Možná jste také viděli/y v televizním zpravodajství hromady mrtvých lišek a norků, jež házeli/y na hromadu manželé Ducháčkovi z farmy ve Vítějevsi a slyšeli/y je litovat těch zvířat. Tu lítost a rozhořčení nad touto mrtvou hromadou jsem zaznamenal v komentářích médií i u lidí jen sledující tyto komentáře. Jenže mrtvá hromada je na této farmě přece každý rok, v období sklizně, kdy se lišky a norci zabíjejí a stahují z kůže. Proč je neslyším naříkat nad těmito hromadami? Proč nejsou rozhořčení a rozhořčené každý rok?

(MK)

Mail, který přišel na adresu ohz 22.10.2005 (ponecháno bez oprav):

Vážení, Vaše stránky znám již rok a musím říct, že to není zrovna moje krevní skupina. Loni jste pořádali akci proti farmě kožešinových zvířat ve Vítějevsi. Tvrdíte, že nejste radikální, ale "jen" důslední ve svých názorech a činech. Jde vám o to, aby hospodářská zvířata netrpěla. Pomíjím dnes fakta, jak vulgárně (možná jen důsledně) jste se před rokem chovali k vlastníkům farmy. Ale co vám podobní (jeden náhodně příchozí vandal by to nezvládl, ale taky nikdo nebyl chycen) provedli na této farmě v noci z 19.na 20. října je mimo chápání obyčejného člověka. Prostříhat do rohů plechového oplocení farmy otvory a vypustit ven asi 2000 lišek a norků není jen tak. Norci se za plotem farmy rdousili mezi sebou (copak to ty nevinné duše popadlo - zřejmě z náhlého návalu radosti ze svobody), některé později přejelo auto, někteří opravdu utekli (z těchto bude část postřílena myslivci) a někteří byli chyceni. Z těch, co utekli ti méně schopní zemřou hlady, nejsou zvyklí lovit a ti schopnější se to naučí a budou v přírodě likvidovat zbývající populace žab, drobného ptactva atd. jakožto elementy v naší přírodě naprosto cizí. Lišky zahynou hlady všechny (pokud nebudou zastřeleny). Takže tato akce OPRAVDU POMOHLA a zvířata opravdu NETRPĚLA. Vy jste exemplární případy ignorantů, kteří nedomýšlí důsledky svých činů. O důslednosti nemůže být vůbec řeč !!! Vím, že tento můj názor nepřijmete a ve vašem diskusním fóru se neobjeví. Prezentace skutečné situace po této akci vám zřejmě u veřejnosti bodů nepřidá, tak proč se tím chlubit na vlastním vebu, že?

Michal Svoboda

Vyjádření o.s. Svoboda zvířat k vypuštění zvířat z tzv. kožešinové farmy ve Vítějevsi

Dne 20.10. provedli neznámí aktivisté přímou akci na chov tzv. kožešinových zvířat ve Vítějevsi, při níž bylo do okolní přírody puštěno přes 1000 zde chovaných zvířat. Akce podobného typu, jsou motivovány snahou o „osvobození zvířat" a byly dosud známy především ze západních zemí.

Jak nám potvrdil inspektorát Státní veterinární správy ve Svitavách, byl poškozen plot, otevřeny klece a z nich z farmy vypuštěno kolem 1080 zvířat. Dosud většina běhá po okolní přírodě, ale bohužel již bylo také nalezeno kolem sedmi desítek mrtvých zvířat.

Sdružení Svoboda zvířat předem odmítá jakákoli případná podezření z provedení této akce.

Problematikou tzv. kožešinových farem se Svoboda zvířat zabývá již několik let a sice zásadně odsuzuje chov zvířat v podmínkách, jaké mají na tzv. kožešinových farmách, ale považuje za zcela špatné, řešit tento problém, vypuštěním farmově chovaných zvířat do volné přírody. Podmínky zvířat na farmách jsou sice zavrženíhodné z hlediska ochrany zvířat, ale zároveň je odsouzeníhodné vypustit zvířata bezmyšlenkovitě do okolní přírody, jak z hlediska jich samotných, zejména pokud uhynou, tak z hlediska okolních živočichů, ekosystému atd. Proto se jednoznačně distancujeme od přímé akce, k níž nyní došlo ve Vítějevsi.

V podezření z provedení výše uvedené akce by Svoboda zvířat mohla být především proto, že zhruba před rokem pořádala, společně s organizací ohz-ochránci hospodářských zvířat, demonstraci před dotyčnou farmou, při níž došlo k poměrně ostrým konfrontacím s s provozovatelem tohoto chovu. Tento poté podal žalobu na pořadatele akce, ale nakonec ji z nám dosud neznámých důvodů stáhl.

Stanovisko organizace ohz-ochránci hospodářských zvířat k vypuštění zvířat z tzv. kožešinové farmy ve Vítějevsi:

Odpovědnost za zničené životy těchto a jiných zvířat mají jejich spotřebitelé a spotřebitelky, kteří a které krutost a zabíjení v tomto zbytečném průmyslu platí, majitelé a majitelky kožešinových farem držící je v zajetí a profitující z jejich zabíjení, zákonná moc, která tuto aktivitu povoluje, a tedy i schvaluje, a lhostejnost většiny lidí, která vytváří takřka neschopnost být tzv. hospodářským zvířatům adekvátně ku pomoci.

Bohužel se domníváme, že tato akce nebyla aktivisty a aktivistkami hlásícími se k ALF plně domyšlena. Některá zvířata uhynou (a uhynula) během několika prvních dnů, některá se vrátí na farmu, některá uhynou v brzké době, některá se pozabíjejí mezi sebou, některá zabijí lidé. Jsou to masožravá zvířata, takže budou útočit jako na potravu na slepice, kočky atd. Ale některá přežijí a včlení se do ekosystému.

Tzv. kožešinová zvířata mnohdy vypouštějí z farem i krachující farmářky a farmáři:

Už v šedesátých letech minulého století občas nějaký norek utekl z farmy a žil ve volné přírodě, ale opravdový boom přišel až v letech devadesátých. Kožichy vyšli z módy a také se začali ozývat ochranáři. Kožešinové farmy krachovaly a mnohé z nich vypouštěly stovky norků do volné přírody.

„Zažil jsem to osobně, když jsem v pětadevadesátém roce zajel ke Slapům, kde jsem zkoumal sysly." vzpomíná Miloš Anděra. „Navštívil jsem tam jednu farmu, kde byla spousta prázdných klecí, a tak jsem se zeptal, jestli všechny ty norky zabili. Odpověděli mi, že jim jich bylo líto, a tak jich tři sta až čtyři sta pustili. Za pár let už se ozývali rybáři na střední Vltavě, že jim tam běhají divná zvířata. V té době tedy začala velká expanze amerického norka a v současnosti osídlil většinu naší republiky." (Ondřej Nezbeda: Tichá invaze, Mladý svět, 8.3.2005, poznámka - Miloš Anděra je zoolog, Národní muzeum)

Je důležité si uvědomit, že všechna vypuštěná zvířata byla určená ke zpracování na kožichy. Není to tedy ztráta na životech, která farmáře, farmářky a s nimi sympatizující mrzí, ale ztráta zisku.

Také je důležité si uvědomit, že život má větší hodnotu než zákon a že soucit je nad zákonem.

Organizace ohz-ochránci hospodářských zvířat se na uvedené akci na farmě ve Vítějevsi nepodílela a není ve spojení s těmito aktivistkami a aktivisty ALF.

Michal Kolesár
prezident ohz-ochránci hospodářských zvířat

Prodej vánočních psů

Myšlenka této akce se zrodila na zpáteční cestě ze setkání příznivců ohz, které proběhlo v listopadu minulého roku. V počátku stálo spíše úsměvné rozebírání situace, která by nastala, kdybychom před vánoci lidem místo kaprů, nabízeli psy a kočky. Nakonec jsme se rozhodli tuto myšlenku dotáhnout a domluvili si další spolupráci. Další nápad, dát naše pouliční středoevropská jatka do souvislosti s podobným asijským prodejem a zabíjením psů, učinil vše srozumitelnější a potlačil nádech recese, která rozhodně nebyla našim cílem. Po mnoha mailech a několika schůzkách byla akce nasměrována na začátek prodeje kaprů – na 19.12.05.

(RR)

V pondělí 19.12. jsme v Praze u metra I.P.Pavlova rozbalili náš stánek se psy. Trochu jsme poupravili naši poněkud barbarskou předvánoční tradici. K fotkám kaprů v kádi jsme připojili fotky psů v kleci, čekajících na smrt… Další dvojice fotek ukazovaly zabíjení psů - zabíjení kaprů, kuchání kaprů – stahování psů, porcování…

Nad našimi živými psy se houpal stažený psí kožich. Kus flákoty jsme vyrobili pomocí hlavy seitanu namočené do potravinářského barviva. Ochutnávka psího sádla (ve skutečnosti veganské „Pradědovy pochoutky“) a ceník včetně stažení a vykuchání vytvořilo perfektní ilusi masného krámu. Chodský pes Aron vyskočil na pult, kde jsme ho trochu zmáčeli umělou krví a akce mohla začít.

Doufali jsme, že naše předvánoční poselství bude jasné, protože právě na psech a kočkách většina z nás má možnost zjistit, že zvířata prožívají radost, lásku, ale i bolest a utrpení naprosto stejně jako člověk. Pokud připustíme vraždy a utrpení lidí, jsme vinni dle lidského zákona, pokud se to samé děje v nevídané míře kolem nás se zvířaty, spadá vina pouze do oblasti lidské morálky. Je však menší…?

Reakcí bylo mnoho. Od úděsu, že je u nás něco takového možné (to než příchozí pochopili, že ty psy asi kuchat nebudeme), přes negativní postoje až po vděčnost a souhlas.

Dost mě překvapilo, že odsuzujících reakcí nebylo zdaleka tolik, kolik bych čekal. A naopak, často naše stanoviska hájili sami diskutující lidé. Nejdůležitější byl však zájem médií, která vesměs reagovala velice seriozně až vstřícně. Nevím, zda se dá usuzovat, že i v naší společnosti začínají pukat ledy ve vztazích k „našim mimolidským bližním“, které jsou dlouhodobě pod bodem mrazu.

Ale asi nejsem zase tak naivní. Celkový náhled a přístup společnosti se tvoří velice primitivním způsobem. Stačí kampaň, za kterou se v ideálním případě postaví pár celebrit a lidé najednou začnou vnímat, že např. kožichy musely být kdysi potřísněny krví a v dnešní době jsou zcela zbytečné. Ale pokud se to dostatečně dlouho nepřipomíná, na tak zjevnou skutečnost znovu zapomenou. Proto práce na ochranu zvířat nebude nikdy dostatek. Těm několika organizacím na ochranu zvířat a lidem okolo nich patří obrovské poděkování a vděčnost, přesto, že jejich motivace je daleko hlubší než jakékoliv uznání.

Člověka utváří právě rozšiřování zájmu, lásky a soucitu směrem od jeho vlastního ega. Dokázat přesáhnout pouze zájem svůj, své rodiny, nebo rasy a pochopit, že k ničemu se nelze chovat bez ohledů. U ryb toto mají často lidé problém nahlédnout, ale stačí si uvědomit, že pokud jsou loveny rybáři, nebo jinými rybami, bojují o život s naprosto stejnou intenzitou jako člověk. Jak tedy můžeme podceňovat jejich vůli k životu, jejich bolest? Dokud budeme mít tendenci jiná stvoření pro vlastní chvilkový požitek nebo užitek přehlížet, bude se nám to neustále vracet. V této oblasti neplatí, že si má každý dělat co chce. Tam, kde zůstává množství otazníků - etických, ekologických, ekonomických, zdravotních, je třeba neustále vysvětlovat a také vysvětlení žádat.

Jestliže zabíjení, bolest a utrpení jiných bytostí není dnes pro lidské srdce problémem, je jen otázkou času, kdy se znovu posune laťka, pod kterou se nacházejí ti, kteří ještě nejsou hodni našeho soucitu. Pokud v sobě budeme upevňovat hodnotu úcty k životu, přímo pracujeme na tom, aby ke všem ukrutnostem podobným holocaustu, v dějinách lidstva již nedocházelo. Potlačování vnímavosti k utrpení jiných se zcela pravidelně obrací proti lidem samotným.

L.N.Tolstoj

Zatím nic netušící muži v zakrvácených zástěrách. Za pár minut bude vedle jejich stánku ten náš a začne konkurenční boj. Kapři nebo psi?

Stánek byl vystavěn velmi dramaticky; psí kůže i živí psi, lákavý transparent ...

... fotografie z korejských trhů se psy a jejich konfrontace se zabíjením kaprů ...

... aktivisté a aktivistky v řeznických zástěrách a krvavý seitan na stole vedle psa čekajícího na svůj osud ...

... a ochutnávka veganské „Pradědovy pochoutky“ vydávané za psí sádlo.

© ohz.cz

Z internetových diskuzí o „Prodeji vánočních psů“ (bez korektur)

http://zpravy.idnes.cz/diskuse.asp?iddiskuse=A051219_181438_domaci_lja&razeni=&strana=1

Re: ... (hadas, 19.12.2005 20:29)
Tak jsem se nad tím tedy zamyslel a myslím, že je to pěkná hova*ina prostestovat proti tomu, aby mi vánočního kapra zabili rovnou na ulici. Holt už nevědí jak se zviditelnit. Když se jim to nelíbí, tak ať jedí třeba trávu a kapra mají ve vaně jako domácí zvíře. Člověk je všežravec a tak přirozeně jí maso, tím nechci říct, že by měl jíst psy atd.., ale kapr je přece chovanej proto, aby se jedl stejně jako prase a další zvířata, tak o co jim jde.

Re: Re: Re: Vážení vegetariáni, (zlej, 19.12.2005 22:51)
Dítě od toho má rodiče aby praseti zakroutili krrkem, zpracovali ho a dítěti dali v poživatelné formě.
Už jsem viděl člověka který byl vegetarián a jeho pes nesměl jíst maso. Ten pes byl opravdu chudák, trpěl na obezitiu a měl děsným způsobem zkažené zuby ze sladkostí kterýma ho krmil. Jsme přirozeností všežravci a jde jen o to když už jíme maso tak zvířatům zbytečně neubližovat. Howg.

:)) (me2di, 19.12.2005 22:25)
Pes chutna jak zverina
Re: :)) (bron, 19.12.2005 22:49)
A clovek chutna jako prase. A sracka vypada jak cokoladovy krem. Tak dobrou chut.

http://www.ekolist.cz/zprava.shtml?AA_SL_Session=9bf40d7c6a8dcad702da38f4a014f9b1&nocache=invalidate&sh_itm=30decdd746310be2b02f931c11ee07f7&all_ids=1#disc

Datum: 20.12.2005, Název: Nesmysl, Autor: Lool
Je to o citových vazbách ke zvířatům, karp nepřiběhne k noze, není šťasný když přijdete domů, není tolik inteligentní jako třeba pes....tyhle nesmyslne protesty dokaží jen vytočit, organizátoři mají v hlavě zřejmně nasráno nebo nemají co dělat a chtějí na sebe strhnout pozornost...to je ale ubohost :(((

Datum: 20.12.2005, Název: Kolesar, Autor: Leopold Bloom
Ja bych zabil toho Kolesára

http://web.volny.cz/noviny/zdomova/clanek/~volny/IDC/46479/dssa/1/

Od: Eléf z 19.12. 09:40
Když je hlad tak člověk sní ledacos, naštěstí zas až takovou bídu tu nemáme, tak proč se srovnávat s nějakou Asií? A to zabíjení kaprů je náhodou výborná tradice, není to o brutalitě, ale člověk si aspoň uvědomí jak je život křehký a jak si ho vážit, a vovotom to je!

Od: aren z 19.12. 10:04
Když lidi jsou natvrdlí vůči utrpení zvířat, byla zde jistá šance, že představa, že by tím zvířetem mohl být pes, ke kterému přece jen někteří lidé jsou schopni něco cítit, by je z té natvrdlosti mohla vytrhnout. Bohužel diskuze se zde zvrhává takovým směrem, že mě z toho jímá hanba, že jsem člověk.

Vánoce a kapr: pohodový masakr

Jsme přesvědčeni/přesvědčené, že mír, soucit a ztišení jsou mnohem hlubšími vánočními tradicemi než pouliční masakr kaprů. Přesto i ten dnes patří ke koloritu vánoční pohody a jen málokdo se děsí procházet ulicemi a dívat se na přeplněné sádky, mnohdy špatně prokysličené, na ryby za živa zbavované šupin, na krev na chodníku a vnitřnosti ve kbelíku.

(MK)

Co je vlastně zač?

Kapr je tvor společenský. Dokonce i ve stáří je mu bližší hejno než samota. Má rád klid a žije-li obklopený uřvaným břehem mění dokonce i stravovací režim a raději se vydává za potravou až v noci, kdy lze očekávat břeh méně uřvaný. Je stejně tak opatrný jako zvědavý. Courá se u dna, hledá potravu, ale zároveň jen málokdy zanedbá příležitost prozkoumat i co se pojíst nedá. Procházíte-li se někdy kolem rybníku a těšíte se pohledem na vyskakující ryby, pak jsou to kapři. Není jisté, proč to dělají. Možná se takto čistí od bahna v kterém hledali potravu, možná jen tak blbnou.

Proč zrovna kapr?

Pokud by kapr měl zemřít stářím, v průměru by to bylo mezi 10-25 roky, ale může to být třeba až ve 40ti letech. Je všežravý, odolný a přizpůsobivý. Snadněji než jiné ryby snáší teplotní výkyvy. Má obrovský rozmnožovací potenciál a ve srovnání s jinými rybami i rychleji roste (třeba i 2kg za rok). Snese i drsnější zacházení, takže i výlov může být drsnější a pouliční prodej bezohlednější.

Výlov

Když se vypouští rybník, ryby se stahují za vodou až na nejhlubší místo rybníka. Rybáři na břehu a rybáři na loďkách táhnou síť zatíženou ze spodu olovem a odlehčenou na povrchu plováky. Ti na loďkách mají ještě dlouhé tyče, kterými přidržují síť u dna, aby ryby nepodplavaly, jiní mlátí tyčemi o hladinu. Kapr patří mezi ryby poměrně dobře vnímající zvuky. Jeho sluchový orgán je spojený kůstkami s plynovým měchýřkem, který zesiluje zvukové signály. Vzniklé vibrace rozpohybují tzv. sluchové kaménky (ty se pohybují i samotným pohybem ryby) a dráždí smyslové buňky. To umožňuje kaprovi prostorovou orientaci (zvuk se ve vodě šíří v tlakových vlnách). A teď si představte, co s ním udělá mlácení tyčemi o hladinu.

Ze zatažené sítě se ryby vybírají kesrem na brakovnici, kde se třídí podle velikosti a druhu. Stává se, že nějaké ryby zůstanou po výlovu v bahně a udusí se.

Ulice

Při prodeji na ulicích jsou nejčastějšími závadami přeplněné kádě nebo nedostatečný přívod vody. Obojí vede k dušení, někdy k udušení ryb.

Dalším problémem je manipulace v přímém styku s rybami, kdy se můžeme setkat např. s vtlačováním prstů pod skřele na žábry nebo do očnic, násilným vytlačováním jiker, se zbavováním šupin ještě ze živých ryb, s neodborným a velmi drastickým zabíjením. Zcela bez kontroly jsme od okamžiku prodeje živé ryby, kterou si někteří lidé chtějí zabít sami v klidu domova. Transport v igelitce, někdy několik dnů v chlorované a příliš teplé vodě a nakonec zabití, mnohdy ubití, kdy strejda s paličkou honí kapra pod skříní.

Zpátky do rybníka?

Velmi malou šanci k přežití má kapr zakoupený třeba 20. nebo 21. prosince a 24. prosince hozený do řeky nebo do rybníka. Nejde pouze o teplotní a jiné šoky v rychlém sledu za sebou, to znamená z kádě do vany a z vany do rybníka, ale především o to, že vylovením a následnou manipulací došlo k narušení přirozeného životního cyklu.

Kapr je zimní spáč, s poklesem pod 8°C přestává jíst, s dalším poklesem a s vytvořenými zásobními látkami by měl na podzim lehnout ke dnu a zazimovat. Místo toho je v říjnu nebo v listopadu vylovený, hozený do sádky, do vody bez bahna, aby se jeho tělo, alespoň částečně, zbavilo pachu a chuti bahna a ponechán bez potravy, aby byl více dietní. Není mu umožněné zazimování, kdy se minimalizují životní funkce, včetně látkové výměny. Je tedy v době prodeje hladový, vysílený a unavený. Nešťastný a neveselý. Navíc může mít, a většinou i má, nějaká povrchová zranění, a je zbavený ochranného slizu. To znamená mnohem větší pravděpodobnost napadení různými plísněmi nebo parazity.

Chce-li někdo kapra koupit a poté jej vypustit, a samozřejmě i tímto podpořit tento byznys, měl by se o něj pár měsíců postarat a pustit jej až bude stálá teplota mezi 6 až 8°C. Pokud ale chcete zastavit tento krutý a zbytečný zvyk, nedávejte vydělat prodejcům a prodejkyním. Nechte kapra žít.

Mimochodem

Kapr je za svou schopnost přežití (dobrá odolnost, rychlá a vysoká reprodukce, přizpůsobivost místním podmínkám) trestán nejen v České republice. V Austrálii se likviduje za podpory vlády a v Severní Americe se v době kapřího výtěru baví jeho lovením lukem a šípy.

Jak se mění koně na těle i na duši

Zdálo by se, že kůň, jakožto velice oblíbené zvíře, je člověkem „nejméně“ týráno, avšak opak je pravdou. Člověk pro potěchu oka i vhodného využití k určitému druhu sportu vyšlechtil velké množství plemen koní. Jsou plemena malá, velká, mohutná, štíhlá, černá, bílá, žlutá, strakatá … a spousta dalších. Každé plemeno má určitou vlastnost, která je pro něj typická a je podle něj snadno rozpoznatelné od plemen jiných. Tyto vlastnosti jsou většinou utužovány v rámci plemene selekcí těch nejvhodnějších jedinců, kteří mají onu vlastnost nejvýraznější.

(EM)

Někdy se však stane, že ani příroda nevytvoří sama něco, co by se člověku líbilo a tak člověk začne zasahovat sám a „předělá“ si koně tak, aby lahodil jeho vzhled lidskému oku.

Tak je tomu například u Amerického jezdeckého koně tzv. Saddlebreda. Tento kůň byl vyšlechtěn v jižních státech Severní Ameriky na počátku 19. stol, kde ho zdejší farmáři křížili se spoustou jiných plemen, aby nakonec dostali elegantního koně, vhodného pro dlouhé projížďky s pohodlným chodem, který by se hodil nejen pro práci, ale i pro zábavu jakou byly a jsou přehlídky. Saddlebred se stal rychle oblíbeným kvůli svým kvalitám pro práci, vzhledem a inteligencí. Jenže člověku se ani takto nezavděčil a tak lidé chtěli tohoto koně ještě více udělat „zajímavým.“ Jeho výrazný chod, chtěli ještě zdůraznit a tak přišli na to, že by mu mohli nechávat přerůstat kopyta, aby měl Saddlebred svůj typický chod, kdy zvedá nohy nezvykle vysoko. A aby to nebylo málo, začali operativně upravovat nesení ocasu. Jeho již tak vysoko nesený ocas jim byl málo a tak mu na něm nařezali šlachy a při výstavách mu ho ještě přidržují podocasníkem. Tento kůň bez úprav a v přirozeném stavu je vynikajícím všestranným koněm, který se snadno učí, je rychlý, vyniká vytrvalostí a dobrými chody, ale když si člověk umane, vytvoří z něj nepřirozeně poskakujícího tvora s divnou oháňkou.

Další z takto hyzděných plemen je Tennesseeský mimochodník. Ne, že by snad chodil mimo chodník, ale jeho chod je tak netypický, že jde MIMO jiné CHODY. Již od hříběte jsou mu přidělávány na přední nohy závaží a mnohaletým šlechtěním již tak dlouhé nohy z něj dělají opět koně „atypického“. I u něj jsou šlachy na ocase nařezávány a tak způsobeno extrémně vysoké nesení ocasu.

V České republice takovéto anomálie nenajdete, naštěstí. U nás nebylo „zkrášlování“ tak závažným problémem. Snad jen stříhání ocasů i s obratli, aby více vynikla kulatá záď nebo aby ocas nepřekážel při práci. V dnešní době jsou takto zkrácené ocasy k vidění spíše jen v cizích zemích.

Nejen vzhledem, ale i chováním člověk koním po staletí ubližoval. Třeba Achaltekinští koně jsou proslulí svou věrností ke svému jezdci, ale není se čemu divit, vždyť turkmenský způsob výchovy by přiměl k oddanosti kdejaké zvíře. Spočíval v tom, že mladí koně se chovali odděleně v jámách a všichni na něj házeli kameny kromě majitele, který na něj byl laskavý, krmil ho a napájel. Důmyslný způsob pro získávání důvěry. Jenže tato výchova z Achaltekinců v dnešní době dělá problematického koně.

Islandský kůň byl v dobách minulých využíván na koňské zápasy, které vycházely z přirozeného instinktu hřebců bojovat mezi sebou navzájem. Proti sobě stáli dva speciálně vycvičení hřebci, kteří byli podněcováni bodci. Tato zábava byla tak nebezpečná, že často docházelo k poranění nebo dokonce úmrtí organizátorů. A jak asi dopadli koně?

Zvláštním koněm je Knabstrup, což je kůň pro kterého je typická bílá barva s hnědými nebo černými skvrnami různé velikosti po celém těle. Na tom by nebylo nic zvláštního, jenže právě tato jeho barva z něj dělá koně zajímavého a tedy i vhodného na cirkusová představení a v době nedávno minulé byla předvedena v Americe, jako vrcholné číslo, jízda velkého bengálského tygra právě na Knabstrupovi. Kůň měl ochranný postroj pro případ, že by tygr uklouzl a chtěl se přidržet ohromnými drápy, ale stejně se tento kůň musel bát, že mu jde o život, protože ve volné přírodě divoké šelmy loví tak, že se vrhají na hřbet kořisti, ne však proto, aby se povozily, ale aby se zakously do krku.

Dalším trýzněním je dostat z koně co se dá. Baškirské klisny dávají velké množství mléka. Během laktace, která trvá sedm až osm měsíců, klisna nadojí až 1 500 litrů mléka. V řadě oblastí bývalého Sovětského svazu se koně stále chovají volně ve stádech a mléko se používá k výrobě kvašeného nápoje kumysu. Ten se plní do lahví a ve velkém měřítku rozváží do řady oblastí, ale s oblibou ho konzumují i místní honáci. A na hříbata nejspíš nic nezbude, tak nezbývá než je zabít alespoň na maso.

Tento výčet plemen byl sice převážně ze zahraničí, ale ono „týrání“ se páchá i na koních v ČR. Zdálo by se, že jezdecký kůň je spokojené zvíře, ale pro koně není typické skákat veliké překážky, ukazovat se v osvětlených hlučných halách, dávat každý rok hříbata až do úmoru, nechat na sobě někoho jezdit atd.

American Saddlebred
Foto: *http://www.whitestarstables.com*

Zastavte vegetariánství veganstvím

Vegetariánství je pozitivní v tom, že odmítá konzumaci masa, a s tím spojené zabíjení, a negativní v tom, že neodmítá a napomáhá konzumaci mléka a vajec, a s tím spojenému utrpení a zabíjení. Mnoho lidí považuje veganství za součást vegetariánství. Nesouhlasím. Veganství překračuje vegetariánství nejen mírou vhledu na zbytečné utrpení a zabíjení zvířat, ale také svým potenciálem. Právě proto je důležité popularizovat a šířit veganství nikoli jako součást vegetariánství, ale jako samostatný kulturní směr.

(MK)

Občas se setkávám s vegany nebo vegankami nekompromisně odmítajícími vegetariánství. U některých odmítnutí přerostlo až v pohrdání. Říkají mi, že vegetariánství nic neřeší a ničemu nepomáhá a já bývám zděšený tou snadností s jakou přehlédnou životy prasat, ryb a dalších zvířat, prostě to, co vegetariánství chrání a čemu se snaží neublížit.

Zastavte vegetariánství veganstvím, ale mějte úctu k tomu dobrému, co vegetariánství dává. Není toho málo. Zároveň je nutné vysvětlovat, co je špatného na vegetariánství. Není toho málo.

Nejde přece jen o zabíjení zvířat.

Občas tupě hledím do prázdna a promítám si bateriové klece, vypelichané slepice, ukdákané a pološílené, degradované na vaječné mašinky nebo telata osamělá v boxech a okamžik, kdy jsem natáhl ruku a pohladil je po těle. Pak se někde setkám s nějakým vegetariánem nebo vegetariánkou a zase bývám překvapen tou jistotou s jakou mi tvrdí, že žádnému zvířeti neubližují.

Před pár lety přišel k našemu informačnímu stánku na ekojarmarku v Olomouci oranžový stoupenec Hnutí Hare Krishna, říkal, že maso a zabíjení, to všechno chápe, ale mléko je přece základ. Odpověděl jsem mu, že by neměl být takový materialista, že základem je soucit. Potom jsme chodili kolem stánku, já mu ukazoval fotografie dobytka a on mi říkal, že u nich se nechávají krávy dožít. Měl sebou cukroví na podnose, které s několika dalšími nabízeli/y lidem na jarmarku. Zeptal jsem se, jestli všechno mléko, co používají, berou takovým kravám. Odpověděl, že tolik krav nemají.

Neměli/y bychom zapomínat na podíl, který má vegetariánství na zabíjení zvířat (*viz „Mléko je vražda“ ve Zpravodaji ohz č. 12/2004*) Stejně tak mají vegetariáni a vegetariánky plnou odpovědnost např. i za slepice umírající vysílením při snášce vajec. Předchůdkyně tohoto ptáka měli v jednom roce, vždy na jaře, mezi 12-15 vejci a o potomstvo se staraly tak dlouho jak bylo třeba, dnes je to u výkonných nosných hybridů až 320 vajec v jednom snáškovém období, které bylo prodlouženo až na 10 měsíců. Výchova potomstva se nevyžaduje, stačí reprodukce.

Stejně mají odpovědnost za kohoutky zlikvidované přímo v líhních plynem nebo rozemletím za živa, protože kohoutci vajíčka nesnášejí, tudíž jsou zbyteční.

U mnoha lidí, s kterými jsem se setkal, je propagace vegetariánství přijatelnější z taktických důvodů. Je to pojem veřejnosti známý. Když se řekne veganství, mnohem méně lidí ví o co jde. Myslím, že je na nás, aby se situace změnila.

© ohz.cz

Holky z Černuce

V srpnu 2003 prolétl médii osud několika tisíc slepic zdevastovaných v drůbežím koncentráku a vyhozených v Miloticích a Černuci poté, co je odmítli/y popravit na jatkách.

S krmením a pitnou vodou jsme se jim vydali/y na pomoc a 25 slepic jsme odvezli/y a poskytli/y jim domov.

Květen 2005: prvních pár měsíců bylo provizorních, poté se oplotila zahrada a slepice běhají v trávě, mezi stromy a keři.

Dnes (leden 2006) již zbývají poslední tři slepice. (Fotografie je z listopadu 2005)

Káča

Takhle vypadala Káča 8.7.2005. Vyhublá, s přerostlými kopyty a zuby a zánětem rohovky pravého oka.

Listopad 2005: zdravotní stav Káči se viditelně zlepšil. Finanční krytí zajišťuje ohz, samotnou péči má na starosti útulek „Zachraňte koně“ v Topolanech u Vyškova.

ohz vs PRAGAAGRO 2005

20.-22.10. 2005 byl v Praze 6. ročník prezentace lidské bezohlednosti „PRAGAAGRO 2005“. Součástí byla 5. národní výstava masného skotu, 5. národní výstava prasat a Den českého strakatého skotu.

Skoro 350 zvířat bylo přivezeno, aby byla odborným pohledem zhodnocena stavba jejich těla.

Při vyhlašování výsledků jsme vstoupili/y na scénu my s transparentem oznamujícím jednoduchý fakt, na nějž se zapomnělo: **Zvířata nejsou zboží.**

Otrokáři a otrokářky a jejich fandové a fanynky na nás začali/y pokřikovat, někteří a některé diskutovat a největší část sprostě nadávala.

Transparent „**Zvířata nejsou zboží**“ jsme připevnili/y na hrazení předváděcí arény.

A takhle vypadala péče některých vystavujících o zvířata. Kráva s takto nalitým vemenem musela velmi trpět.

Krásný podzimní den plný slunce

Je krásný podzimní den plný slunce. Jen studený vítr dává znát, že za dveřmi je listopad. Je sobota a dnešní odpoledne využijeme s přáteli aktivně a navštívíme výstavu. Cestou na výstaviště míjíme rozesmáté a uspokojené skupinky lidí, rodiče s dětmi, z nichž někteří ještě drží v rukou umaštěné tácky...

Kupujeme si vstupenky a vcházíme. U vstupu nás vítá informační stánek výstavy, který nabízí zdarma vybrané tiskoviny - a jak lépe lze návštěvníka navnadit na výstavu skotu než časopisem Maso. Jen zběžně procházíme další halou plnou stánků a lidí, z nichž každý propaguje tu svou věc (jedni svá zvířata, druzí jejich maso a další krmení a nástroje na to, aby co nejlépe chutnalo). Je totiž třetí a poslední den výstavy a před námi je poslední vyhlašování vítězů. Tak jako všichni zde přítomní veřejně vyjadřují svůj názor, i my nesmíme zůstat stranou.

(MJ)

Vypadá to tu trochu jako v cirkuse, uprostřed velká ohrada s bohatou vrstvou podestýlky, kolem ní zvýšené hlediště, muž v kovbojském zde uvádí hlavní účinkující - býky, krávy a telata. To už ale není hra, nýbrž realita. Muž hodnotí, který je lepší, lépe stavěný, lépe vykrmený. Jediné, za co jsem v té chvíli ráda, je to, že mu zvířata nerozumí. Mně je z jeho slov úzko. Přihlížející návštěvníci se však dobře baví, i poté, co se přátelé postavili k hrazení s transparentem ZVÍŘATA NEJSOU ZBOŽÍ.

To je ta naše troška do mlýna, kde jiní melou nejen maso, ale celá zvířata za živa. Připadáme jim směšní, smějí se nám a nechtějí věřit svým očím, nechtějí věřit tomu, co čtou, nebo snad neumějí číst, a možná ani neumějí vidět.

Po chvíli přešlapování a dohadování se s pořadateli se situace uklidňuje - tedy akce pokračuje jako bychom tam nebyli - jen pár účastníků, chovatelů a vítězů minulých dní nám chce dát najevo, dokud nás tu mají, jak jsme pomýlení. Někteří z nich jsou docela v náladě (vždyť je přece konec, výstava se povedla a všichni jsou spokojení, tak proč si trochu nepřihnout..) a nešetří slovy...

Stojím trochu stranou a slyším, co bych možná slyšet neměla. Dívám se kolem sebe. Hala je zaplněna ohrádkami, každá s jedním, dvěma, třemi zvířaty. Dívám se a vidím, co jsem měla vidět už dávno. Dívám se a najednou skoro přes slzy nevidím.

Co jsem také zaslechla (nadávky a výhružky byly směrovány proti nám všem a ještě proti Michalovi Kolesárovi zvlášť):

tohle už známe, to už jsme zažili. neoficiálně je jako vyvedem ven a oficiálně je odvedem na policii
jak rád bych ho vyved, ale nemůžu
počkáme, až se strhne bitka

jsou směšný, SMĚŠNÝ
nevědí, co je práce
vstávat každý den v pět ráno, kydat hnůj, nezastavit se až do večera

protože oni nedělají nic protiprávního- a nezapomeň, že mají vstupenky

to je jako bych já přijel k němu na pozemek a pověsil mu na plot transparent - to není jeho zábradlí

zavřel bych ho tam k němu (mluvili o nějakém konkrétním býkovi), to bych ho chtěl vidět (smích)

bič, vzal bych na něj bič, vzal bych na všechny bič a vypráskal je odsud, nikde by se neukázali, nikde už by se nemohli ukázat

narval bych mu ten kravinec do huby
frajer

neví o čem mluví
kdyby u toho byl tolik let, co já

U jednoho stánku si lidé vybírali steaky podle fotografií zabitých zvířat.

Ke každé fotografii byl přidán stručný popis: plemeno, pohlaví, datum narození, místo vykrmení a místo porážky, chov, registrační číslo, věk v měsících a datum porážky.
Zvířata na obrázcích byla zabita mezi 18. – 22. měsíci.

Belgické modrobílé

V roce 1993 se ve Výzkumném ústavu živočišné výroby v Praze-Uhříněvsi narodila první telata belgického modrobílého v ČR. Ještě i dnes si dokážu vybavit své první setkání s tímto plemenem. Přestože to bylo setkání jen přes televizní obrazovku, byl jsem doslova ohromen. Myslím, že pro pochopení bude stačit, když uvedu, že průměrná hmotnost dospělých býků je mezi 1 100 – 1 250 kg, nijak vzácné není ani 1 500 kg, při výšce v kohoutku 145 – 150 cm. Podotýkám, že to není žádná tučná hrouda, ale obrovská hromada svalů.

(MK)

Belgické modrobílé (dále jen „belgičani") je extenzivní plemeno (pro venkovní odchov) středního tělesného rámce. Po roce 1950 se začalo se selekcí zvířat podle osvalení (*„Je-li rozhodnuto o výrobním zaměření, lze přistoupit k výběru vhodných genotypů" (1)*) a po roce 1960 se, jazykem tvůrců a tvůrkyň, tvorba a vývoj belgičanů zaměřila především na výraznou masnou užitkovost. V ČR belgičani příliš velké zastoupení nemají, většinou se využívají v užitkovém křížení (tedy v kombinaci s jiným plemenem), ale uvádí se, že např. v Belgii se počet zvířat pohybuje kolem 1, 5 mil.

U belgičanů došlo samovolně k mutaci genu pro myostatin, bílkoviny, která normálně brání nadměrnému růstu svalů. Toto genetické poškození bylo a je dále rozvíjeno a prohlubováno a výsledkem je 80 – 85 % zvířat s tzv. dvojitou zmasilostí. Jedná se tedy o využití tělesné vady zvířete k ekonomickému zisku (Kromě belgičanů se dvojitá zmasilost objevuje i u jiných plemen skotu, nejvíce u plemene piemontese.).

To, co rozhoduje, které zvíře bude vyřazeno v rámci selekčního plánu, je v první řadě osvalení. Především v Belgii se k tomu hlásí bez jakéhokoli ostychu, zatím co v jiných zemích se snaží zohlednit i snadnost telení, zlepšení motoriky pohybu a celkově stav končetin.

Na mezinárodním kongresu chovatelů belgického modrobílého plemene v Belgii (28.7.2005 – 2.8.2005) prohlásil prof. Roger Hanset z univerzity v Liege, že jsou si plně vědomi, že *„každá růže má trny", a že každé jednostranné šlechtění sebou přináší problémy. A tak zatímco šlechtění holštýnského skotu na vyšší mléčnou užitkovost způsobilo nižší obsah proteinu v mléce, u belgického modrobílého je zase nutné počítat s vyššími výskyty nežádoucích defektů. (2)* No, řekněte sami, není profesor Roger Hanset z univerzity v Liege idiot?

Průměrná porodní hmotnost telat je 44 kg, výjimkou není ani 65 – 70 kg, ale intenzivní růst svalstva začíná až ve 4 - 6 týdnech, průměrně v 60 – 90 % se využívá při porodu císařského řezu, na některých farmách se císařským řezem rodí všechna telata *(3)*. Důvodem je nedostatečné přizpůsobení porodních cest pro tele s rozvinutou genetickou vadou. Držitelé a držitelky zvířat nechtějí riskovat porodní komplikace a císařský řez považují za nejlepší alternativu.

Krávy jsou vyřazovány průměrně po 3. teleti, většinou to není ze zdravotních důvodů. Prostě kdyby je nechali/y žít déle, klesla by jejich jatečná hodnota.

Využívá se i embryotransferu, přenosu embryí. Embryotransfer umožňuje, prostě a jednoduše, rychlejší výrobu telat. Matce je odebráno embryo, je tedy uvolněna pro další, a je přeneseno do náhradní matky, většinou již jinak nevyužitelné krávy, která je donosí. *(4)* *„V roce 2001 bylo přímo z Belgie dovezeno 15 embryí belgického modrobílého skotu a byla přenesena do vyřazených českých strakatých krav. " (5)*

Zjištění o fungování genu pro myostatin se stalo velkým hitem nejen v agrobyznysu. Snad každý kulturistický časopis zveřejnil fotografie svalnaté (se zablokovaným genem pro myostatin) a nesvalnaté myši, obě stažené z kůže, aby vyniklo svalstvo.

1) Doc. Ing. Josef Přibyl, DrSc: Šlechtění skotu a jeho vliv na jednotlivé chovy, Institut výchovy a vzdělávání Mze ČR v Praze, 1997

2) Kamil Malát: Mezinárodní kongres chovatelů belgického modrobílého, Zpravodaj ČSCHMS (Český svaz chovatelů masného skotu) 3/2005

3) http://www.belgianblue.wz.cz

4) viz Zpravodaj ohz č. 9/2003, O tajemstvích konvenčního chovu

5) Kamil Malát: Modré plemeno z Belgie (pozn.- článek je reportáž o zemědělském družstvu Chýšť u Chlumce nad Cidlinou), Agromagazín č. 2/2005

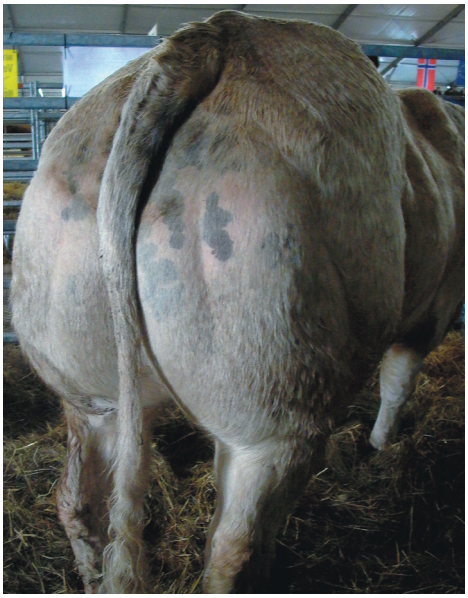

© ohz.cz

Plody mají práva
Helmut F. Kaplan

Moje nejrannější vzpomínky z dětství na vykořisťování zvířat se týkají ryb, popř. mořských živočichů. Stále s hrůzou myslím na ty mrtvé ryby v obchodě s potravinami a na kraby, které chytali na pláži. Bylo mi okamžitě a bezprostředně jasné, jak strašný zločin se zde odehrává – zřejmě jako jedinému široko daleko: Tehdy, před několika desetiletími, před tím, než vůbec začalo nějaké hnutí za práva zvířat, nebylo ještě vůbec žádné vědomí o naší křivdě vůči zvířatům.

Dnes, pětadvacet let po začátku hnutí za práva zvířat, jsou bohužel ryby a další mořští živočichové (dále budu mluvit kvůli stručnosti už jen o „rybách“) ještě stále nejvíce trýzněnými tvory na Zemi. A to ačkoli už je dávno prokázáno, že pociťují bolest stejně jako ostatní zvířata, a ačkoli jejich vykořisťování početně zdaleka převyšuje všechny ostatní krutosti a sprostoty vůči zvířatům.

Označení „plody moře“ říká vlastně o morálním statutu, který rybám přiznáváme, vše: vůbec žádný. Zároveň je označení „plody moře“ pro živé tvory schopné pociťovat bolest ukázkovým příkladem zlehčování, popření a potlačení naší tyranie vůči zvířatům. Nestoudnější bagatelizování, přeměnit citlivé tvory jazykově a tím i morálně zkrátka na rostliny, si lze stěží představit.

Ryby jsou ve více ohledech největšími oběťmi lidské bezmyšlenkovitosti a sprostoty. Dva příklady: Nemají vůbec žádný užitek ze zdravotního trendu jíst méně masa nebo nejíst vůbec žádné. Naopak: jsou považovány za obzvlášť hodnotnou potravinu a konzumují je proto přednostně i ti, kteří se ze zdravotních důvodů vzdávají „opravdového“ masa. Zadruhé: I mnozí z těch lidí, u kterých se vyvinulo (polo)vědomí týkající se naší křivdy vůči zvířatům, vidí v konzumaci ryb sotva nějaký morální problém – nejsou to přece „skutečná“ zvířata, ale, viz výše, vlastně spíš „plody“!

Ryby jsou vskutku zvlášť smutnou kapitolou vztahu člověk - zvíře. Pro ryby, protože měly ze změny vědomí, která se udála v posledních desetiletích vzhledem k našemu zacházení se zvířaty, nejmenší užitek. Pro lidi, protože zacházení s rybami drasticky zdůrazňuje náš ubohý intelektuální a morální charakter.

Kvůli počtu postižených zvířat však ukazuje naše vykořisťování ryb jako v dutém zrcadle také rozdíl mezi ochranou zvířat a právy zvířat – a nutnost to druhé poznat a uskutečňovat: čím větší je počet postižených, tím větší je nebezpečí, že bude jednotlivec, právo jednotlivce, přehlížen. A právě tohle je kardinální chybou tradiční ochrany zvířat.

Ochranou zvířat, a to většinou znamená kolektivní ochranou zvířat, především ochranou živočišných druhů, se zabývají i ti, kteří se angažují za ochranu „ohrožených“ ryb na palubách lodí Greenpeace, zatímco v podpalubí bezmyšlenkovitě a s čistým svědomím jí ty „neohrožené“ ryby. Zvířecí práva naopak poznává a praktikuje ten, kdo si váží i těchto „neohrožených“ ryb – ne kvůli zachování jejich druhu, ne kvůli kráse a rozmanitosti („druhové rozmanitosti“!) přírody, ale kvůli tomuto tvoru samotnému.

Ochránci zvířat, kteří chrání jen druhy, ale popírají svébytné právo individuálních zvířat, jsou stejní jako „zastánci lidských práv“, kteří po té, co se ubezpečili o zajištěném pokračování „rasy“, provozují bez zábran otroctví, mučení a kanibalismus.

Překlad: (ZS)

© ohz.cz

PRASE domácí

Ano, prase domácí. Tak nějak nás to učili už na základní škole, kdy jsme teprve začali poznávat svět a pomalu tvořit své názory. Prase domácí bylo domácí, jelikož to je přeci tvor užitečný, prospěšný a dává nám maso, sádlo, krev a kůži. Snad každý jako dítě jsme kousek z něho měli několikrát týdně od maminky k obědu a málokdo z nás si ho spojil s tím úžasným roztomilým růžovým tvorem se zvědavým rypáčkem a nezvyklou inteligencí. Snad proto, jak moc jsme mu dlužni, už jen proto, co jsme v přírodovědě opakovali po paní učitelce, bychom o něm měli vědět více, nemluvě o situaci v jaké se dnes tzv. prase domácí v ČR bezpochyby nachází.

(EL)

Z hlediska fylogenie je zařazováno:

KMEN: obratlovci (chordata)

TŘÍDA: Savci (Mammalia) - Výskyt se datuje do období před 195 mil. lety. Bylo to zvíře hmyzožravé, velikosti drobného hlodavce (dnešního rejska). Svůj největší rozvoj zažívá tato třída v období cca před 65 miliony lety, v období konce jury a střední křídy, kdy náhle vymírají, díky zemské katastrofě

ČELEĎ: Prasatovití (Suidae). Všechna prasata si svou vnější stavbou jsou velice podobná a v hlavních rysech zachovávají vzhled našeho prasete divokého. Hlava – kuželovitá, protažena v rypák, zpevněný rypákovou kostí, umožňující rytí. Trup – ze stran zmáčknutý. Chrup – typický pro všežravce. Počet řezáků je různý, špičáky jsou trojhranné, dorůstají. Stoličky jsou široké, nízké, hrotovité.

PODČELEĎ: Vepři praví (Suinae)

ROD: Sus (Prase)

DRUH: Prase divoké evropské (S. scrofa ferrus), Prase středozemní (S. scrofa mediterraneus), Prase žíhané (S. scrofa vittatus)

Na vzniku kulturních plemen se podílely především 3 druhy: Prase divoké evropské (Sus scrofa ferus), Prase páskované (asijské) (Sus vittatus), Prase divoké středozemní (Sus mediterraneus).

Vznik novodobých plemen prasat:

Prase divoké evropské - klapouché - Anglické, Severoevropské, Polské

- ostrouché - Jihoruská, Hanoverská

V následující tabulkách si všimněte zvláště obrovského skoro dvojnásobného „zlepšení" v počtu dochovaných selat, což je způsobeno záměrným šlechtěním - destrukcí na produkci. Cílem šlechtitelů - destruktorů je získat od jedné prasnice co nejvíce selat, tedy také co nejvíce zkrátit dobu mezi porody. Pojem dochovaných selat znamená počet selat, která přežila, ta uhynulá či mrtvě narozená se nepočítají.

Počet dochovaných selat na prasnici a rok

rok	dochovaná selata na prasnici a rok
1960	9,68
1980	16,97
1991	17,10
1993	16,50
1995	15,60
1997	16,80
1999	17,60

Stavy prasat a prasnic v ČR

rok	prasata celkem	prasnice
1920	1 563 000	239 000
1940	2 751 000	342 000
1960	3 499 000	342 000
1980	4 796 932	364 620
2000	3 687 967	296 811

Typická porodna prasat: studené kovové klece, tvrdá betonová podlaha.

A jak si odborníci na držení prasat představují jeho výhody a nevýhody? Odborný názor lidí, kteří pozbyli, nebo spíše ještě nenašli takový jeden cit či pocit v srdci, v duši, a tím je soucit.

VÝHODY A NEVÝHODY CHOVU PRASAT

Výhody:
- racionální výkrm - 1 prasnice 20 selat/rok = 20 q jatečného produktu
- vysoká plodnost - cca 10 - 15 selat na vrh, 2,4 vrhy do roka
- vysoká jatečná výtěžnost - 81 % ve 100 kg ž.hm.
- vysoká sušina masa - 30 - 50%, výroba kvalitních uzenin
- vysoká růstová schopnost - sele zdvojnásobí porodní hmotnost cca za 10 dní
- rychlá jatečná zralost - za 5 - 6 měsíců
- vedlejší produkty - (krupon, štětiny, krev, žlázy)
- možnost koncentrace, specializace a kooperace - minimálně se doporučuje cca 5000 ks na podnik ve výkrmu
- tradice české kuchyně

Nevýhody:
- konkurent v obilovinách - jednoduchý žaludek, vysoký podíl na celkové spotřebě obilovin
- výkaly - 1 prase = 3 lidi, max. zatížení půdy prasaty na 1 ha = 170 kg N/ha = 16 ks výkrm = 5 prasnic + selata
- nemoci prasat - retroviry, viry, bakteriální nemoci, endo- a ektoparazité

A když nějakým omylem potkáte na cestě pašíka, který patrně utekl zemědělcům či přepravcům na jatka, bude to patrně hybrid plemene české bílé ušlechtilé, plemena landrase vyšlechtěné v Dánsku nebo rezavého Duroca, tmavého Hampshira či strakatého Pietraina. Člověk je velmi pilný ve vytváření plemen. Jestlipak se dočkáme i plemene člověka? Kdyby měl mezi hlavními znaky skromnost, soucit, pokoru, otevřené srdce s touhou pomáhat ostatním a lásku, lásku ke všem, byl by to opravdu velký přínos.

Zdroj: Ing. Roman Stupka, CSc., Ing. Michal Šprysl, CSc.,ČZU v Praze, Výukové CD o chovu prasat, Agronomická fakulta, Katedra chovu prasat a drůbeže

Benefiční CD - kompilace pro ohz

Objednávejte na:

RAGE DIS RECORDS
C/O JAN KOVÁŘ
PO BOX 18
46331 CHRASTAVA
distro@ragedis.net
http://www.ragedis.net

Cena : 160,- Kč + 30,-Kč poštovné

„Tento boj není pro nás, není pro naše osobní potřeby. Je pro všechna zvířata, která kdy trpěla a zemřela ve vivisekčních laboratořích, a pro všechna zvířata, která budou trpět a zemřou v těch samých laboratořích, dokud neukončíme tento ďábelský byznys. Duše umučených křičí po spravedlnosti, křik živých je za svobodu. Můžeme vytvořit tuto spravedlnost a můžeme živé osvobodit. Zvířata kromě nás nikoho nemají, a my je nenecháme v úzkých.“

BARRY HORNE (rest in peace), září 1998

1. BALACLAVA - Stínadla se bouří
2. SUNRISE - Scream bloody murder [Polsko]
3. GRIDE - Tanec bláznů
4. SPESxEREPTA - Míň piva, víc crustu!
5. MORE BAD NEWS - Case of the euphemisms
6. DESARME - Cual arte…? [Peru]
7. NĚMÁ BARIKÁDA - Život
8. TISÍC LET OD RÁJE - The stones
9. NUIT - Améba
10. WOLLONGONG - Mediacide
11. SEE YOU IN HELL - Kupředu
12. LOST ROAD - Ghosts kids from asia [Polsko]
13. 150 WATTS - Awantura [Polsko]
14. SHEEVA YOGA - Barrel organ
15. MRÁZEK - Legie smrti
16. GRAVEDAD - No a tu falsedad [Peru]
17. RAVELIN 7 - Wars shall be waged by woman
18. PAVILON M2 - Saphire
19. EJHLE - L'Amour
20. THEMA ELEVEN - Loveless haiku
21. ZABLOUDIL - Klid v Turecku
22. NOISESESSION - …(koncowka) [Polsko]
23. LIES AND DISTRUST - A life's a life (cover od DISRUPT)

Děkujeme RAGE DIS RECORDS, Frostempfindlich records a všem zúčastněným kapelám za podporu.

© ohz.cz

Aktivity

2.10.2005 - Přednáška "Biouherák lže!" a promítání v Praze na Vegetariánském dni

5.10.2005 - Přednáška a promítání v Mladé Boleslavi

Akci a prostory zajistila Martina Brzobohatá, kterou tímto zdravíme a děkujeme za spolupráci.

11.10.2005 - Přednáška a promítání na VOŠ a SPŠ Sklářská v Novém Boru

Za organizaci přednášky děkujeme Petře Havlíčkové.

8.12.2005 - Přednáška na Veřejně správní akademii v Brně

13.10.2005 - Přednáška a promítání na výukovém a rekondičním pobytu NEWSTART v Dolním Maxově

Na pozvání společnosti Prameny zdraví jsme měli/y možnost promítnout náš původní film "Zvířata nejsou zboží" a diskutovat s účastníky a účastnicemi kursu.

Za pozvání a zorganizování děkujeme Robertovi Žižkovi.

14.10.2005 - Přednáška a promítání na Soukromé střední odborné škole s.r.o. v Kunovicích

Za organizaci přednášky děkujeme Daně Pilkové.

20. - 21.10.2005 - PRAGAAGRO 2005

28.10.2005 - Přednáška a promítání ohz + benefiční koncert pro Šolcův psí útulek - Nová Paka

18.–20.11.2005 – Zimní setkání ohz ve Žďárských vrších

8.12.2005 - Přednáška a promítání na Veřejně správní akademii v Brně

Za pozvání a zorganizování děkujeme Janě Skotalové.

19. 12.2005 - Prodej vánočních psů v Praze (společná akce se Svobodou zvířat a Českou vegetariánskou společností)

16.01.2006 - Přednáška a promítání v "Klubu zdraví" v Komorní Lhotce

Za pozvání a zorganizování děkujeme Ireně Metzové.

21.01.2006 - Přednáška a promítání v Uničově "Na čtyřce"

Děkujeme pořadatelům a pořadatelkám za pozvání.

27.1.2006 - Promítání filmu "Zvířata nejsou zboží" v Ostravě na "Benefičním koncertu pro koníka Rona"

Akci podpořila hud. seskupení: Extrudovaný výrobek, Arzenik, Excitace-Myšlenková Křeč, Ticho Léčí, Hibakusha

11.10.2005 - Přednáška na VOŠ a SPŠ Sklářská v Novém Boru

leden 2006 – V/A BENEFIT PRO ohz - ochránce hospodářských zvířat CD

Vydává: RAGE DIS RECORDS ve spolupráci s Frostempfindlich records. Děkujeme za podporu jim i kapelám, které tento projekt a s nim i myšlenku benefitu podpořily.

14.10.2005 - Přednáška na Soukromé střední odborné škole s.r.o. v Kunovicích

27.1.2006 - Promítání filmu "Zvířata nejsou zboží" v Ostravě na "Benefičním koncertu pro koníka Rona"

© ohz.cz

Zimní setkání členů a přátel ohz

O víkendu 18.-20.11.2005 proběhlo ve Ždárských vrších již tradiční zimní setkání členů a přátel ohz. Během víkendu jsme zájemcům promítali nové TV reportáže s ohz, záznam transportu Kristýnky do nového domova, video o zachráněné klisně Kačence, záznam akce ohz na výstavě PRAGAAGRO 2005 a další reportáže. V sobotu večer, během příjemného posezení u krbu, vystoupil Honza Šťastný z České vegetariánské společnosti s přednáškou o zajímavostech z dějin vegetariánství a poté promluvil o praktikách některých výrobců potravin s ukázkami podvodů v označování potravin a dalších produktů včetně těch, které se tváří jako vhodné pro vegetariány nebo i vegany.

Tentokrát se nás sešlo celkem 35. Nechybělo samozřejmě ani veganské občerstvení včetně sladkostí, po kterých se pokaždé jen zaprášilo.

I tentokrát jsme se seznámili s novými tvářemi. Těší nás, že zájem o ohz stoupá stejně jako potřeba setkání se stejně myslícími. Někteří, co přijeli na setkání sami, odjížděli ve dvou. Setkání členů a přátel ohz slouží tedy i jako taková seznamka.

Během víkendu se mimo program vedly i četné diskuse mezi členy a přáteli ohz na téma ochrana zvířat, vegetariánství & veganství apod. Jedna diskuse, která mi utkvěla v paměti, byla o naší práci pro zvířata. Po té, co jsem se svěřila, jak moc nás některé činnosti nejen psychicky vyčerpávají, jak těžké je dokumentovat týraní zvířat v koncentrácích a následně od nich odcházet a snažit se nemyslet na to, co jsme tam zažili, protože přímá a rychlá pomoc většinou neexistuje, se dotyčný s hrůzou zamyslel nad příběhy zvířat, o kterých jsem mu vyprávěla a řekl, že bychom potřebovali odbornou psychologickou podporu. Nejdřív jsem myslela, že je to jeden z těch, kteří si o nás myslí, že nejsme normální a přeháníme, když např. na dotaz, co bych udělala s komárem nebo mouchou, která mě v noci obtěžuje, odpovídám, že bych těmto tvorečkům samozřejmě nic nedělala a nechala je žít, protože i toto jsou zvířata, živé bytosti s právem na život. Ale jeho myšlenka byla míněna jiným směrem. Řekl, že když pomáhají například speciálně vyškolené síly po zemětřesení nebo jiných katastrofách zachraňovat lidské životy nebo odstraňují nehýbající se těla, jsou na místě psychologové a podobní specialisté na podporu obětem, ale i záchranářům. My, ochránci zvířat, kteří s nasazením života někdy dokumentujeme více než katastrofální podmínky v chovech se zvířaty, jedeme po akci zcela vyčerpaní domů, kde se s těmito zážitky musíme vypořádat sami, bez jakékoliv pomoci. Někteří z nás to zvládají víceméně dobře, ale většinou takové zásahy mívají přetrvávající následky. Od té doby, co vím, jak „člověk“ dokáže zacházet se zvířaty, říkám zcela otevřeně a stojím si za tím, že mám radši zvířata než lidi. Toto moje tvrzení se občas někomu nelíbí, ale s tím problémy nemám.

V těchto dnech začínáme organizovat letní setkání členů ohz spojené s Valnou hromadou. Členská základna ohz roste a počty účastníků setkání ohz také, což nás velmi těší.

Nashledanou na příštím setkání ohz!

(MF)

Talíře se vyjídaly do dna. Našli se i jedinci, kteří je vylizovali.

Veganská maminka, veganská dcera, v pozadí na kytaru hrající veganský tatínek. Dobrý příklad, ne?

Povídání Honzy Šťastného o podvodech v označování výrobků.

© ohz.cz

Listárna

Gratuluji ke konstrukci letáku proti nákupu vánočních kaprů. Konečně zase dokument, který se nesnaží předložit "etickou filosofii pana Kolesára", nýbrž chce pomoci zvířatům a v konečném důsledku i lidem.

Narozdíl od obsahů "šokujícího bulváru OHZ", který musím schovávat před všemi rozumě smýšlejícími případnými vegetariány (aby je od myšlenky vegetariánství nadobro neodradil), mě moc potěšil. Děkuji za fakta namísto verdiktů hodných Boha (pana Kolesára?) o tom kdo je dobrý a kdo zlý - kdo je světec a kdo je vrah...;-) Jen tak dál. Vaší práce v terénu si i při svých kritických poznámkách moc vážím...jen těch peněz co jdou na "časopis" je mi občas líto...

Petr Holpuch

Milé OHZ,

ráda i s obavou co nového-hrůzného se děje, hltám vaše členské časopisy, a tak i já bych ráda přispěla s vlastním článečkem do Vaší rubriky a jednak třeba i s námětem na další Vaší rubriku.

Snad i právě díky Vám se i ze mně po 14tiletém vegetariánství stává postupně veganka a daří se mi tímto způsobem vychovávat i svou malou 1,5 roční dcerku. Problém však je,že je takové množství výrobků na trhu,že nevím,které jsou a které nejsou vhodné pro vegany.V obchodech se zdravou výživou - nejsou většinou tak informovaní,co je pro vegany.A tak mně napadlo,po přečtení článku paní prezidentky Marcely Frei,že má své vlastní vyzkoušené výrobky,proč se o nich v některém z dalších číslech nezmínit.Stále nabádáte nepít mléko,nejíst vejce,ale co jíst - to by nám všem přišlo náramně vhod. Alespoň příkladně,jak to děláte vy - takový běžný stravovací den vegana.Nebo co zavést - rubriku-kde doporučíte,některý ze 100% rostlinných surovin - zkrátka 100% pro vegan.určitě nejen já bloudím po marketech a sháním -a pochopitelně nevím. Vím jste zaměřeni na záchranu zvířátek a od toho se odvíjí také Vaše články, ale alespoň malá zmínka,stačí vaše zkušenost a pro nás vegany by to byla myslím trefa do černého.

Mějte se moc hezky,klidný předvánoční čas a v novém roce pokud možno "málo výjezdů" za trýzněními tvorečky.I tak je svět děsivej.

Moc vás zdravíme Kamila Nepožitková, Josef Hošek a dcerka Simonka

ohz:

Děkuji Vám i ostatním, kteří jste reagovali na můj článek "Cesta k čistému svědomí" ve Zpravodaji číslo 16, za příspěvek. V příštím vydání Zpravodaje otiskneme volné pokračování mého článku. Budou to mé osobní zkušenosti a doporučení týkající se veganského způsobu života.

(MF)

Vážená paní, vážený pane!

Jako OSVČ jsem drobným sponzorem organizací zabývajících se ochranou nejen živých tvorů, ale i flóry (OF České republiky, Greenpeace CZ, psí útulky), a po zhlédnutí Vašich aktivit na ochranu hospodářských zvířat v pořadu České televize Chcete mě? bych Vám chtěla zaslat malý příspěvek 1.200,- Kč. Jelikož není z Vašich webových stránek patrné zda dar odlišujete od členského příspěvku (zatím jsem se setkávala při darech vyšších než "minimum" s možností být zařazena do členské základny) měla bych na Vás následný dotaz. Protože mnou zamýšlená částka předpokládaného daru, na kterou budu potřebovat v souladu s účetními předpisy potvrzení (samozřejmě až po jejím obdržení na Váš účet) převyšuje minimální členský příspěvek jsem automaticky zařazena mezi členy nebo členský příspěvek se musí platit zvlášť? Předem děkuji za odpověď, přeji hezkého prožití dne i mnoho úspěchů Vaší tolik prospěšné práci.

S úctou Zuzana Kazdová

Zdravím.

Váš stánek "prodej vánočních psů" byl velmi poutavý a zajímavý.

Chtěla bych si objednat dvě placky ohz, které jsem viděla u pana Kolesára. Můžete mi říct, jak za ně mám zaplatit?

Připisuji adresu mých stránek: *http://blog.lide.cz/katina..*

Také bych vám chtěla popřát hezké Vánoce, i když vím že pro někoho, kdo viděl utrpení, je hezké relativní pojem. Pro mě jsou letos vánoční svátky plné bolesti, protože ač sama budu mít ke štědrovečerní večeři smažené žampiony ve veganském trojobalu, babička s mámou si budou pochutnávat na mrtvé rybě a kuřeti. Také mě mrzí, že o svátcích, které jsou pro lidi pokryteckými svátky klidu, míru a lásky, budou stvoření klidu, míru a lásky trpět v klecích. Vivisekčních, kožešinových a cirkusových a velkofaremních.

Proto přeju nejenom vám, sobě, ale především zvířatům, abyste pokračovali ve vaší práci. Děkuju vám.

"Hezké" vánoce.
Barbora Hunčovská

Vy hovada, si myslíte že zabíjení psů je stejné jako zabíjení kaprů. Tak to ste asi fakt čůráci.

Stanislav Krejčí
Standa10Krejci@seznam.cz

Vážení,
dovoluji si tímto přetlumočit Vám moje zamyšlení k článku v denním tisku, který se týká čerstvě narozených telátek na "pastvinách" a ptáků, kteří na ně útočí a zabíjí je. Každá informace, kdy někdo někomu ubližuje, a to z jakéhokoliv důvodu, mne naplňuje lítostí. Lituju malá mláďata a chápu ptáky, kteří útočí z hladu. Ale co lidé? Nedokážu pochopit člověka, kterému zvířata buď patří nebo o ně pečuje. Jak se mohou v současných mrazivých podmínkách rodit telata venku, na pastvinách? Proč se nerodí v teple, ve chlévě, kde by jim nehrozilo žádné nebezpečí?

Vzpomínám si na své dětství a dědečka, který měl hospodářství, pole, louky, sad a samozřejmě hospodářská zvířata. Ve chlévě na zimu utěsnil všechny škvírky, aby dovnitř netáhlo a kravičky měly teplo. Nepamatuji si, že by je hnal na pastvu v zimě, aby se napásly. Čeho? Sněhu? Když mělo přijít na svět malé telátko, probděl ve chlévě dny i noci, než se narodilo. Co se to dnes děje? Člověk si říká honosně "chovatel". Není to spíš trýznitel. Zvířata stejně jako lidé cítí bolest. Stejně jako lidé patří mezi živočichy a do živé přírody. Někdy mi připadá, že zvířata sem patří víc než my lidé. Je mi z toho smutno. Co se s námi, lidmi, děje? Proč jsme tak bezcitní? Nebo jsou lidé jen tak hloupí?

Vám to připadá správné a v pořádku? Pokud ne, je ve Vaší kompetenci zasáhnout a potrestat člověka? Zajímal by mne Váš názor a zda jste ochotni tyto "chudáky" chovatele, kteří pláčou nad úbytkem telat, poučit o tom, jak se mají o zvířata správně starat.

S pozdravem B. Kočová

Dobrý den ohz!
Totiž já bych měla pár otázek,ale nevím jestli je slušné se na to ptát. Ale moc mi to pomůže v pohledu na svět. Děkuji jestli mi odpovíte.

1. kdybyste viděli člověka, který týrá zvíře a následně by se pak začali oba topit, koho z nich byste zachránili?
2. jsou podle vás vegetariáni nedostatečně soucitní?
3. je podle vás špatně když někdo chová koně (stará se o ně tak že mají dostatek potravy , výběhu atd, proste dobře), jezdí na nich, a s jejich pomocí léčí lidi hippoterapií, popř. s nimi občas skáče přes překážky, ale ne na závodech?
4. co si myslíte o člověku, který se chová naprosto nesobecky k okolí, je ostatním vždy ku pomoci a sám je velmi skromný, ale jí maso i když v ne nějaké velké míře a nebere ho jako lahůdku?

S pozdravem Markéta

ohz:
Nejsou to otázky neslušné. Nikdo, kdo se ptá s upřímnou touhou po odpovědi, se neptá neslušně. Jen to jsou otázky na takové úrovni, že nelze odpovědět kolektivně pro různost názoru a vhledu. Budu tedy mluvit za sebe:

1. Kdybych viděl člověka a jiné zvíře, jak se topí, a mohl pomoci pouze jednomu z nich, pomohl bych tomu, kdo by byl blíž. Kdyby tím člověkem byla osoba provádějící vivisekci a tím jiným zvířetem např. štěně, na kterém ta vivisekce byla prováděna, pomohl bych štěněti, i kdyby bylo dál.
2. Viz text na str. 10
3. Bohužel jsme se asi dostali/y do slepé uličky, kdy většinu držených zvířat nevrátíme zpět do jejich normálních životů. Myslím, že např. u koní nám nezbývá než vybudovat kvalitní partnerský vztah. To, mimo jiné, znamená: s partnerem a partnerkou se nehandluje (včetně rozmnožování kvůli prodeji), nevyžaduje se bezpodmínečná poslušnost a neposílá se na jatky. Jsou lidé, kteří a které mají zvířata v držení a starají se o ně dobře kvůli zisku a jsou lidé, kteří a které mají zvířata v držení a starají se o ně, protože chtějí být těm zvířatům ku pomoci. Ti první dělají špatnou věc, ti druzí a druhé mají mou úctu.
4. Veganství není všechno. Je mnoho lidí přehlížejících utrpení jiných živočišných druhů, ale laskavých a pomáhajících lidem se stejným soucitem s jakým my pomáháháme dobytku, drůbeži apod. Stejně tak i mnoho veganů a veganek přehlíží utrpení lidské. Nezbývá než doufat a přát si, aby ti všichni a ty všechny rozbili/y své hranice.

(MK)

Milí ohz,
jsem velmi ráda, že se můžu stát Vaší členkou. To, jak pomáháte zvířátkům, je nádherné a já bych se chtěla aktivně zúčastnit všeho co děláte. Sama jsem veganka a nekupuju si nic, co nějak souvisí s utrpením zvířat (kosmetiku, čistící a hygienické potřeby testované na zvířatech, atd...) Chtěla bych Vás poprosit, jestli byste mi mohli dát vědět o demonstracích a celkově všech akcích, které naplánujete, moc ráda bych se zúčastnila a pomohla. Jinak kdybyste potřebovali i jinou pomoc, tak umím celkem dobře anglicky (pro překlad článků) a trochu kreslím. moc Vás zdravím a držím palce Vám i všem zvířátkům.

Renata V.

KOKO – chuť žít

Je podvečer, venku je tma a sněží. Já vzpomínám na dobu, kdy mi do života přišlo Koko. Milé sněhobílé kuřátko brojlera, co přežilo cestu na jatka, cestu na smrt. Byla půlka prosince 2004, taky podvečer, a Míša Kolesár mi volal, že má kuřátko, které potřebuje domov. Okamžitě jsem souhlasil a z původně dočasného domova má Koko domov stálý dokud bude živa. Má babička mě horentně vysvětlovala, na co jsou tyto kuřata určený – na zabití a k sežrání (to už opomněla!), taky jak se bude trápit a podobný kecy. Vím však jedno - přežila výkrm v koncentráku, týrání, cestu na smrt a mnoho hodin sama uprostřed rušné ulice, kde byla všem ukradená – má právo na šťastný život a nikdo jí ho nesmí vzít. A basta!

(DR)

Koko domácí slepice uvítaly obezřetně až nevraživě. Dost ji proháněly a klovaly. Koko jako oslík si nechala vše líbit, vytrpěla dost pokory, ale vydržela vše. Brzy ukázala svou lidmi naprogramovanou žravost. Hodně jedla vařené brambory, šrot, řepu a zrní. Určitě to bylo lepší než nějaká směska z koncentráku. Koko si zvesela rostla, až měla přes 4.5 kg.

V kurníku díky velikosti našla své místo a postavení. Na jaře začala baštit skořápky a zanedlouho snášet vajíčka. Pro babičku už byla konečně k něčemu. Bral jsem to s klidem. Koko je slepička, říkám jí proto Kokinka.

Po celou zimu měla společnost – zrzavou kočku Elišku. Ta v květnu vyvedla v chlívku hned vedle Kokinky krásná koťátka. Nový život dodal i na životě Koki. Dost pookřála, začala chodit ven na sluníčko a hnojiště, peří jí zbělalo a užívala si života. Jenže ne dlouho. 6-ti týdenní mrzačení v koncentráku, velká hmotnost a slabá kostra vykonaly své. Špatně se jí chodí. Na podzim už nevycházela na hnojiště, pak zůstávala ve chlívku a chodila se jen najíst a napít a hned zase zpátky. Stále má apetit. Přestala snášet vajíčka (pro babičku už je zase na nic). Není se čemu divit, neb zdraví není jak dřív.

Zjistil jsem, že už nechodí po pařátech, ale po části nohou od kolen dolů. Spíše se kolébá a plazí. Dosti sípe a pokud je vyplašená, hodně zmatkuje, bojí se a bije jí srdíčko. Slepice vše velmi brzy zjistily a opět Kokinku jedna z vedoucích klove. Za což dostává pěkně po ocasu. Jak Kokinka málo chodí, je hodně ztuhlá a spodní peří na prsou a krku má opelichané. Smutný pohled. Ráda se nechá hladit, drbat a lechtat pod krkem. I přes zdravotní potíže a neposedné slípky kolem má stále pěkný kukuč a chuť do života. To je moc důležité! Nevím jak dlouho tu s námi ještě bude – rok, dva? Možná i míň. Bude tu dokud jí vydrží elán a chuť do života a taky apetit.

Když vidím, co 6 týdnů v koncentráku provede s tělíčkem těchto slepičích dětí, tak se mi chce plakat. Je to jeden z mnoha důvodů, proč jsem veganem. A kdo ještě není, ať jím je. Už pro ty děti v koncetrácích určených pro zvrhlé lidské chutě! Pro Kokinku! Pro sebe!

Původní film ohz „Zvířata nejsou zboží“

Veselé Velikonoce
Černuc 2003 aneb přežilo jich sedmnáct (06.05.2004)
Brojleři: nešťastné děti
Na konci s dechem
Opočnice: hladový příběh
Mléko je vražda
Kožichy jdou proti srsti
Transporty bolesti, strachu a zlámaných kostí
Ekofarma U Rasa

Celkem: 80 minut

Jak se žije tzv. hospodářským zvířatům v ČR?

Varování představenstva ohz: Po shlédnutí tohoto filmu můžete ztratit iluze.

Cena: VHS 250 Kč (členská cena ohz 220 Kč)
CD 150 Kč (členská cena ohz 120 Kč)

Objednávky přijímáme na e-mailové adrese *ohz@ohz.cz* nebo adrese *ohz, PO BOX 176, 796 01 Prostějov*
POKYNY PRO PLATBU: Příslušnou částku uhraďte bankovním převodem nebo poštovní poukázkou A na bankovní účet **188 640 615/0300**
Do “zprávy pro příjemce“ napište název filmu a typ média. K ceně připočítejte 35 Kč za poštovné a balné.
Objednávky vyřizujeme většinou do deseti dnů od doručení platby.
Upřednostňujeme platbu předem, ale je možná i dobírka (+ cca 75 Kč).

Veganské recepty

Smetanová koprová omáčka

1 až 2 svazky kopru (nebo 3 lžíce sterilovaného)
3/4 litru vody
sojová smetana v prášku
kukuřičný škrob
ocet
ovocný cukr
sůl

Dobře opláchnutý kopr na jemno posekáme a vaříme se dvěma lžícemi octa a trochou vody po dobu 5 až 10 minut. Sojovou smetanu smícháme s vodou tak, aby měla chuť smetany (dostatečné množství) a rozdělíme na dvě části. Větší část smetany přivedeme k varu. Mezi tím menší část smícháme se třemi lžičkami škrobu a přidáme do vroucí smetany. Potom vmícháme scezený kopr a dle potřeby dochutíme.

Podáváme s vařenými brambory nebo celozrnnými knedlíky.

Palačinky

1 hrnek špaldové mouky hladké
1/2 hrnku sójové mouky hladké
1 lžíce sezamových a lněných semínek
špetka soli
2 lžíce oleje
voda dle potřeby

Vše smícháme dohromady a vypracujeme polotuhé těsto. Dáváme pozor, aby nebylo příliš řídké. Na pánvičce rozlejeme naběračkou do stran a pomalu do zlatova opečeme.

Plníme marmeládou nebo strouhanými jablky posypanými skořicí a ovocným cukrem. Poté svineme do ruličky a baštíme.

Pro hezký vzhled můžeme ozdobit marmeládou nebo sojovou šlehačkou.

Ořechová bábovka

1 1/2 hrnku špaldové mouky hladké
1/2 hrnku hrubé
1/2 hrnku sojové mouky hladké
1 1/2 hrnku mletých vlašských ořechů
1/4 hrnku ovocného cukru
max. 1/2 hrnku oleje
vrchovatá lžička sody
voda

Všechny sypké suroviny smícháme, přidáme olej a vodu dle potřeby, abychom získali polotekuté těsto. Pečeme v troubě ve vymazané a vysypané formě po dobu 45 minut na 150 oC. Pro zpestření můžeme část ořechů posekat na hrubo. Upečenou, lehce vychladlou bábovku vyklopíme na talíř.

© ohz.cz

ohz přejí dobrou chuť!

připravil: (DR), (JL)

PROČ NEVIDÍME TOHLE V REKLAMÁCH NA MLÉČNÉ VÝROBKY?

Organizace ohz - ochránci hospodářských zvířat vznikla v roce 1999. Základem práce je získávání materiálů o životě tzv. hospodářských zvířat a jejich šíření směrem k veřejnosti, propagace veganské kultury, vydávání periodických i neperiodických tiskovin, pořádání přednášek a diskusních večerů, informačních stánků apod. Kromě toho se ohz zabývá i přímou záchranou zvířat. ohz nepřijímá žádné peníze od státu, finančně je proto závislá na soukromých darech a členských příspěvcích.